

Mây Bay...

Có áng mây chiều lơ lững trôi
Thênh thang bay mãi tận chân trời
Có chở tình ta về bên ấy
Neo vào bến nước chảy dòng xuôi

Ngày tháng tha hương giấc bình bồng
Trăng tròn trăng khuyết lạnh mênh mông
Đôi vàng nhật nguyệt ôm thương nhớ
Đất đá thương nhau cũng nát lòng

Thời gian làm nát dấu chia phôi
Cây xưa đã chết đứng bên đời
Chén rượu ly bôi ngày cách biệt
Công viên ghé đá hẹn ai ngời

Đã mấy mùa lá rụng ven sông
Bờ xưa con nước có chạnh lòng
Phố cũ còn ai qua ngõ vắng
Đi – về cúi mặt với mùa đông

Người nơi nào ta ở chốn đây
Rong rêu trí nhớ đã đông đầy
Nửa gói chiêm bao bưng tỉnh giấc
Mộng vút lên trời theo áng mây

Người xưa còn nhớ gọi tên nhau
Trăm năm ai hẹn tuổi bạc đầu
Lữ khách dừng chân soi dĩ vãng
Đường về che khuất lối nương dâu

Nghìn năm mây trắng vẫn còn bay
Người đi xa lạc dấu chim bầy
Hương lòng xin gửi về quê cũ
Giọt lệ rơi tràn chén rượu cay

...Và Sóng Vỗ

Cát nằm nghe sóng vỗ thời gian
Tương lai dĩ vãng đã muện màng

Theo vết chân chim lần cổ tích
Lối về nghe hồn phách tiêu tan

Ta hoài mơ đôi cánh hải âu
Mang theo nỗi nhớ đến tinh cầu
Và chút quê hương chùng xa ngái
Nơi này chốn ấy còn gì nhau

Sóng biết đâu nguồn cội đắng cay
Thiên thu chùng dĩ vãng lưu đầy
Ngàn xanh xa tắp chim theo gió
Vất vưởng hồn sầu bên trời tây

Tiếng sóng quê xưa vẫn dạt dào
Vỗ đời bi lụy bởi vì sao
Đầu nguồn cuối bãi đâu là nước
Ai đành che khuất mấy trăng sao

Cứ mãi rằng ta thân dã tràng
Xây nhà trên cát bãi thênh thang
Này mai một nọ vô tình sóng
Trùng trùng mộng ảo giấc mơ tan

Sóng biển lao xao buốt cả lòng
Vỗ về băng giá buổi chiều đông
Mạch tim đã vỡ òa nỗi nhớ
Mắt mờ non nước có còn không

Bao giờ chim xưa quay trở về
Để nghe sóng vỗ dưới chân đê
Nghe cả tiếng liêng hồn sông núi
Ấm lòng nghe lại khúc tình quê

Hoàng Kim Châu
Huntington Beach
12 – 2016

